پیامد افزایش مهاجرت به استان‌های شمالی بررسی شد

عواقب اقلیمی مهاجرت به شمال

گروه اجتماعی- مریم رمضانی

حدود یک دهه قبل برخی کارشناسان پیش‌بینی کردند که مهاجرت اقلیمی، چهره ایران را تغییر می‌دهد. آنان معتقد بودند براثر تشدید خشکسالی در نواحی مرکزی، جنوبی و جنوب غربی مهاجرت‌های وسیعی شکل می‌گیرد و ساکنان استان‌های این محدوده راهی سرزمین‌های شمالی خواهند شد. این پیش‌بینی سال‌ها است که تحقق یافته و عواملی مانند فرونشست زمین و خشکسالی شدید و کمبود منابع آبی موجب شده است که چشم‌انداز زندگی در این مناطق امیدوار کننده نباشد. در چنین شرایطی، استان‌های شمالی تنها پناهگاه قابل سکونت برای بخشی از مهاجران محسوب می‌شود.

طبق آخرین آمار منتشرشده، میزان مهاجرت به استان‌های شمالی در سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ به بیش از ۸۰۰ هزار نفر رسیده و این روند امسال نیز به دلیل تشدید تغییرات اقلیمی با سرعت بیشتری تداوم دارد. جدیدترین بررسی‌ها نشان می‌دهد، سکونت مهاجرین در استان‌های شمالی به جمعیت مصرف کننده منابع آبی و آلودگی هوا براثر ساخت‌وسازهای گسترده و تخریب پوشش گیاهی در این نواحی افزوده است.

تخریب جنگل‌ها و مراتع، افزایش تغییر کاربری زمین‌های کشاورزی و تبدیل آن‌ها به مناطق مسکونی از دیگر تهدیدهای جدی این مسئله است. باتوجه به افزایش تعداد آگهی‌های فروش زمین و تغییر کاربری اراضی در این مناطق، رئیس سازمان جهاد کشاورزی گیلان هشدار داده است که «مهاجرت گسترده به استان‌های شمالی پیامدی جدی برای بخش کشاورزی به همراه دارد.»

عباس پوریانی، رئیس کل دادگستری مازندران نیز عنوان کرده است: «در سالیان اخیر به دلیل افزایش روزافزون جمعیت و افزایش بی‌رویه ساخت‌وسازها ناشی از مهاجرپذیری، فضاهای سبز به‌ویژه اراضی زراعی و باغی به‌شدت در معرض تخریب و تبدیل قرارگرفته‌اند، گواه این مطلب عکس‌های هوایی و آمارهاست که نشان‌دهنده سیر صعودی تغییر کاربری اراضی زراعی و باغی است.»

حنیف رضا گلزار، پژوهشگر منابع آب‌وخاک در گفت‌وگو با «رسالت» نسبت به این مسئله اظهار نگرانی کرده و خطر مهاجرت‌های آبی را مورد تحلیل و واکاوی قرار داده است.

آقای گلزار، اخیرا مهاجرت از استان‌های مرکزی و جنوبی به استان‌های شمالی، به‌ویژه مازندران و گیلان افزایش یافته، اگر چه این مناطق به‌عنوان نقاط دارای پوشش گیاهی مناسب، آب کافی و خاک مناسب شناخته می‌شوند، اما آیا ظرفیت آبی استان‌های شمالی علاوه برتأمین شهروندان، برای مهاجران نیز کافی است؟

مشخص است که مازندران به لحاظ زیرساختی ظرفیت‌پذیرش گسترده مهاجران را ندارد، و درنتیجه افزایش جمعیت، تقاضا برای تأمین آب تشدید خواهد شد. از طرفی به لحاظ اقتصادی هم واقعا اینطور که خیلی‌ها تصور می‌کنند نیست. شاید اگر به زبان آمار صحبت کنیم راحت‌تر بشود این مسئله را بررسی کرد. آمار رسمی می‌گوید که استان گلستان رتبه ششم و استان گیلان رتبه سیزدهم محروم‌ترین استان‌های کشور براساس شاخص‌های اقتصادی ترکیبی را به خود اختصاص داده‌اند. به بیان دیگر این دو استان به لحاظ محرومیت و خط فقر، بسیار پایین‌تر از میانگین کشوری قرار دارند بنابراین مهاجرت به شمال ایران در حالی اتفاق می‌افتد که این استان‌ها خود درگیر کم‌آبی و مشکلات اقتصادی هستند.

آن چیزی که امروز وضعیت منابع آبی را در استان‌های شمالی و به‌ویژه در مازندران به نقطه خطرناک کنونی رسانده، مربوط به اقدامات انسان ساخت است و این موضوع در کنار تغییرات اقلیمی و کاهش بارندگی نگران کننده است. بنا بر سرشماری نفوس ومسکن، استان مازندران براثر مهاجرت‌های ناشی از کم‌آبی، صدرنشین استان‌های مهاجرپذیر است. این مهاجرت‌پذیری در حالی اتفاق افتاده که این استان به‌دلیل تخریب‌های گسترده در جنگل، افزایش جمعیت، ویلاسازی‌های گسترده، کشاورزی به روش‌های سنتی و... با بحران آب مواجه است. برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی، سطح تراز آب‌ها و سفره‌ها را به پایین‌ترین حد خود در شرق مازندران کاهش داده است و این مسئله خطر فرونشست را تشدید می‌کند. براساس آمارها به طور میانگین سالانه ۶ میلیون مترمکعب از حجم آب‌های زیرزمینی مازندران کاسته می‌شود. یعنی در خوشبینانه‌ترین حالت طی ۲ دهه به اندازه یک سد بزرگ مانند سد شهید رجایی از آب‌های زیرزمینی مازندران کاسته شده است. گزارش‌های رسمی وزارت نیرو نشان می‌دهد، وابستگی استان‌های شمالی ظرف ۱۰ سال گذشته به منابع زیرزمینی افزایش یافته، زیرا حجم روان آب‌ها در این مناطق به‌شدت تقلیل رفته ولی جمعیت مصرف کننده بیشتر شده است. اگرچه طبیعت و آب‌وهوای استان‌های گیلان و مازندران برای افزایدی مطلوب است، اما باید توجه داشت که تداوم چنین وضعیتی، پیامدهای ناگواری به همراه خواهد داشت.

مؤلفه‌هایی نظیر تغییرات اقلیمی، کمبود آب، تغییر کاربری و عدم مدیریت صحیح، بخشی از پیکره یک جامعه را که اتفاقا از تمکن مالی بهتری نیز برخوردارند، به ناچار به سمت وسوی مهاجرت به مناطق خوش‌آب‌وهوا نظیر استان‌های شمالی سوق می‌دهد. اما فقدان تمرکز مهاجرت این افراد در داخل محدوده قانونی شهرها نبوده و آن‌ها را بیشتر به حاشیه شهرها و روستاها خواهد کشاند. زمین‌هایی که متصل به عرصه‌های منابع ملی، جنگلی و مرتعی است. همین امر شرایط را برای دست‌اندازی، تجاوز، تغییر کاربری و تخریب عرصه‌های جنگلی و مرتعی، بیش از پیش مهیا خواهد کرد. تحلیل شما از این مسئله چیست؟

همینطور هست که اشاره کردید. به دلایل متعددی شرایط زیستی در فلات مرکزی یا مناطق جنوب غربی و جنوب شرقی کشور روزبه روز بدتر می‌شود. سرمایه‌گذاری‌های کلان توسعه‌ای در این مناطق یکی از عوامل مؤثر در تشدید این نابسامانی‌های زیستی است. واقعیت این است که گروه بسیار اندکی از مردمی که بنا به هر دلیلی از درآمدهای کلان برخوردار بوده‌اند، بخشی از ثروت خود را در بخش مسکن سرمایه‌گذاری می‌کنند. از ترکیه گرفته تا مناطق شمالی کشور هم فرق چندانی برای این گروه اندک ندارد. مهم این است که پول نقدی که هرروز از ارزش آن کاسته می‌شود به ملکی که در شرایط اقتصادی نامساعد می‌تواند در کوتاه‌مدت ارزش افزوده خوبی داشته باشد تبدیل شود. از طرف دیگر ما در استان‌های شمالی کشور هم به دلیل تراکم بالای جمعیت و عدم سرمایه‌گذاری متناسب با آمایش سرزمین در پنجاه سال گذشته اشتغال زایی پایداری نداشته‌ایم. معیشت و اقتصاد همچنان در این سه استان برپایه کشاورزی استوار است، سرانه زمین‌های کشاورزی بسیار پایین و بر اساس قانون ارث به شکل مستمر در حال کمتر و کمتر شدن هم هست. یعنی حتی اگر کشاورز بخواهد کاربری کشاورزی زمین خود را حفظ هم بکند، به ارث رسیدن این زمین‌ها به نسل‌های بعدی موجب کوچک‌تر شدن و در نتیجه غیر اقتصادی‌تر شدن کشاورزی در این استان‌ها می‌شود. خب پس ما با دو قشر روبه رو هستیم. یک قشر کم جمعیت غیربومی که بیشتر آن‌ها در ساختار اقتصادی به درآمدهای کلانی دست می‌یابند و خریدار ملک در شمال کشور هستند و قشری دیگر جمعیتی انبوه از مردم و کشاورزان در سه استان شمالی که به دلیل غیر اقتصادی بودن کشاورزی و کوچک شدن مداوم زمین، تمایل به فروش اراضی خود دارند. خریدار و فروشنده هر دو راضی هستند. پولی که فروشنده دریافت می‌کند در کوتاه‌مدت بخش زیادی از مشکلات معیشتی او را حل و فصل می‌کند ولی در میان مدت و دراز مدت دیگر اینطور نیست و جمعیتی که روزگاری تولیدکننده محصولات کشاورزی بودند، مجبور به مهاجرت از روستاها به شهرهایی می‌شوند. درواقع در این چرخه خرید و فروش، ما تولیدکننده کشاورزی را به مصرف‌کننده تبدیل می‌کنیم.

دبیرکل انجمن علمی اقتصاد شهری ایران در سال ۱۴۰۰ هشدار داده بود: «حدود ۲ میلیون هکتار از جنگل‌های شمال کشور امروزه محل تاخت‌وتاز ویلاسازان و جنگل خواران قرار گرفته است، و تخمین‌ها نشان می‌دهد که پوشش جنگلی مازندران در ۵۰ سال گذشته به نصف کاهش یافته است.» این آمارییش ازرشدناگهانی موج مهاجرت به شمال ایران ارائه شده بود. با توجه به افزایش ساخت‌وساز در مناطق جنگلی مازندران و گیلان طی سال‌های اخیر، احتمالا این روند تخریب با سرعت بیشتری ادامه یابد، اینطور نیست؟

من یادم هست که در سال ۱۳۹۵ مجلس شورای اسلامی طرح تحقیق و تفحصی در این باره انجام داده بود. آن گزارش نشان می‌داد که تنها در روستای زیارت در بالادست شهر گرگان بیش از هفت هزار واحد مسکونی غیرمجاز ساخته شده است. خب شما این را تعمیم بدهید به سطح کل این سه استان شمالی. بی‌تردید وضعیت در مرکز و غرب مازندران که به پایتخت نزدیک‌تر هستند وخیم‌تر است. ببینید هفت هزار واحد مسکونی غیرمجاز تنها در یک روستای کوچک عدد بسیار بزرگی هست. صحبت هفت واحد یا هفتاد واحد نیست! سؤال این است که دستگاه‌های مسئول کجا بودند، چرا برخورد نکردند؟ برخورد که نکردند هیچ، برای همه این واحدهای مسکونی غیرمجاز ساخته شده دردل جنگل یا در بستر رودخانه آب و برق و گاز و تلفن و جاده و امنیت و خدمات شهری هم فراهم و سند مالکیت هم صادر شده است! ترجمه این اتفاقات، این است که هیچ نظارت و اقدام بازدارنده‌ای برای جلوگیری از تصرف و تغییر کاربری عرصه‌های ملی و کشاورزی در شمال کشور وجود ندارد و دولت‌ها به‌واسطه دریافت جریمه و فروش خدمات، به نوعی از این قانون‌شکنی‌ها کسب درآمد هم می‌کنند و طبیعی است که دوست نداشته باشند درآمد کلان خود را از دست بدهند.

از کل مساحت ایران، تنها منطقه کوچکی که شامل استان‌های شمالی است، دارای طبیعت، شرایط آب وهوایی و خصوصیات اکولوژیکی خاص است که وقتی بیش از حد تحت فشار قرار گیرد، حتما امتیازات خود را از دست خواهد داد، اکنون استان‌های شمالی چقدر با از دست دادن این امتیازات فاصله دارند؟ با توجه به افزایش موج گرما، افت میزان بارندگی‌ها در کشور و کاهش ذخایر منابع آبی و وقوع خشکسالی‌های گسترده در سطح کشور، و همچنین به دلیل افزایش آلاینده‌های زیست محیطی بر اثر استفاده از سوخت‌های فسیلی و غیراستاندارد و افت کیفیت هوا، و نیز تداوم گردوغبار در برخی نقاط کشور می‌توان ادعا کرد که وضعیت زیست محیطی اقلیمی استان‌های شمالی نیز وارد مرحله بحرانی شده است؟

بله سال‌ها است که سه استان شمالی از مرزهای بحران عبور کرده‌اند. ما الان در شرق مازندران و استان گلستان در تأمین آب شرب مردم حتی در فصل‌های پاییز و زمستان هم درمانده‌ایم. الان بحث مدیریت پسماند شهری در استان‌های شمالی به‌ویژه در مازندران به یک چالش ملی تبدیل شده است. زباله‌های ساری را سال‌ها در محلی به نام گویچاله در بالادست مراتع این شهر دفن می‌کردند که شیرابه‌های آن تمام منابع آب شرب و کشاورزی را آلوده می‌کرد. بعدها بخشی از زباله ساری را به استان گلستان می‌بردند. مدتی هم زباله را بار کامیون می‌کردند و به تهران می‌فرستادند! شما یک حساب سرانگشتی انجام دهید ببینید روزانه چند کامیون و با چه هزینه و استهلاک و آلودگی و مصرف سوخت بالا باید این کار را انجام دهند! خوب است که رسانه‌ها ما فیا وپشت پرده این طرح‌های مضحک واریشه‌یابی و افشا کنند. چه کسانی هزینه‌های کلان برای جابه‌جایی زباله را تصویب و اجرا می‌کنند ولی حاضر به پیگیری برای ساخت کارخانه کمپوست و... نیستند؟ از ۶۵ شهر مازندران همین الان فاضلاب تولیدی ۶۰ شهر یا وارد چاه‌های جذبی شده و سفره‌های آب زیرزمینی را آلوده می‌کند یا مستقیم و بدون تصفیه وارد رودخانه‌ها و تالاب‌ها و درنهایت دریاچه کاسپین می‌شود. آب‌های کاسپین در محدوده مرزهای ایران بیشترین آلودگی با فرم مدفوعی را نشان می‌دهد! جماعتی برای ساخت پتروشیمی آلایندده‌رحاشیه‌تالاب‌میانکاله‌سینه‌چاک می‌کنند ولی حاضر نیستند با سرمایه‌گذاری بسیار محدودتری موضوع پسماند و پساب را در این سه استان که نگین درخشان این سرزمین است حفظ کنند. این‌ها را گفتم تا باری دیگر تأکید کنم که ما آینده بحرانی در شمال نداریم. ما سال‌ها است که در شمال کشور با بحران زندگی می‌کنیم. حالا شما تصور کنید موج مهاجرت هم به این مناطق بحرانی به راه افتاده است.... به نظرم حال و روز و آینده این مناطق روشن‌تر از آن است که بخواهیم درباره آن مصیبت‌خوانی کنیم.

برخی از کارشناسان معتقدند باتوجه به اینکه جمعیت زیادی برای داشتن آب و هوای باکیفیت کوله‌بار خودشان را جمع کرده‌اند تا در شهری دیگر زندگی کنند، اگر مسئولان ما برای این قبیل مهاجرت‌ها برنامه‌ریزی کنند، آنگاه محیط و جامعه مقصد (استان‌های شمالی) با مشکلات کمتری مواجه خواهد بود، آیا مهاجرت برنامه‌ریزی شده می‌تواند از مشکلات استان‌های شمالی بکاهد و اساسا کشور ما باتوجه به شرایط فعلی می‌تواند برای چنین مسئله‌ای برنامه‌ریزی کند؟

ببینید تصور می‌کنم مهاجرت برنامه‌ریزی شده از اساس یک پارادوکس است. چراکه اگر به دنبال برنامه‌ریزی بودیم باید بسیار زودتر اقدام می‌کردیم، در حال حاضر شهروندان فوج فوج به دلیل نابسامانی‌های زیستی به شمال کشور مهاجرت می‌کنند! ما درست مدیریت نکردیم و برنامه‌ریزی و آینده‌نگری برای حرکت در مسیر توسعه پایدار و پیشرفت را در دستور کار قرار ندادیم. به قول شاعر «هرکه آمد عمارتی نو ساخت / رفت و خود آن به دیگری بسپارد» و نتیجه آن را امروز داریم می‌بینیم. بنابراین نسبت به مهاجرت برنامه‌ریزی شده خوشبین و امیدوار نیستم.

آیا در شرایطی که کمبود آب عامل اصلی مهاجرت به استان‌های شمالی است، با تدوین یکسری راهکارهای خاص در مناطقی که دچار خشکسالی و کم‌آبی هستند می‌توان میزان مهاجرت به سمت استان‌های شمالی را کاهش داد؟ (فکر می‌کنید برای کاهش مهاجرت‌های داخلی که به دلیل مسائل محیط زیستی صورت می‌گیرد باید چه راهکاری اتخاذ کرد؟)

واقعا نمی‌دانم! بعید هم می‌دانم کسی بداند چه باید کرد. راهکارهای خاص که به آن اشاره کردید زمانی مؤثر است که یک سرزمین هنوز با چالش‌های عدیده‌ای مواجه نشده باشد. همانطور که گفتم ما سال‌ها است در استان‌های شمالی از مرزهای بحران عبور کرده‌ایم. برای نمونه سفره‌های آب زیرزمینی را مصرف کرده‌ایم و سالانه نزدیک به ۱۵ میلیارد مترمکعب تراز منفی داریم. روان‌آب‌های سطحی و رودخانه‌های ما در چندده گذشته از نصف هم کمترشده ولی حجم سدهای ساخته‌شده همچنان بیشترمی‌شود. همه این‌ها نشانه‌هایی از ناتوانی در برنامه‌ریزی است و من وقتی این موارد را مرور می‌کنم، نمی‌توانم امیدوار باشم که ساختارهای کشور بتواند با ارائه راهکاری ورق را برگرداند. در خوشبینانه‌ترین شرایط فکر می‌کنم که بشود با یکسری اقدامات بازدارنده از عمق بحران بکاهیم.

پدیده روبه رشد اجاره اراضی کشاورزی در استان‌های شمالی توسط مهاجران استان‌های جنوبی، در سال‌های اخیر به یک خطر جدی تبدیل شده. می‌گویند بحران آب در گیلان به مرحله‌ای رسیده که بحث جیره‌بندی آب نیز مطرح شده است. با این حال، افزایش شمار مهاجران به این استان و افزایش کشاورزی وضعیت را بغرنج‌تر کرده است. چرا راندمان آبی هیچ جایگاهی در معادلات ما ندارد و همزمان با خشکاندن سفره‌های آبی، تالاب‌ها و رودخانه‌ها، کشاورزی را همچنان به شکل بی‌رویه‌ای توسعه داده و مجوز ایجاد دسدو حفر چاه‌های گسترده صادر می‌شود. و چرا سیاست‌های آبی توسعه‌ای به سمت پایداری مناطق هدایت نمی‌شود، تا علاوه بر نجات سرزمین، شاهد معضل فزونی مهاجرت گسترده نباشیم؟

ببینید ما باید بپذیریم که تحریم هستیم و مادامی که مراوده و بده‌بستان اقتصادی با سایر کشورهای جهان برقرار نباشد، نمی‌توانیم به حفظ محیط زیست و منابع طبیعی فکر کنیم. به همین علت امروز با فشار مضاعف بر منابع آب و خاک باید به هر قیمتی که شده کالری مورد نیاز ۸۵ میلیون نفر را به شکل پایدار تأمین کنیم. اگر تحریم‌ها نبود، هیچ دلیلی نداشت تمامی محصولات به ویژه محصولات آب‌بر را خودمان تولید و کشت کنیم. حتی کشورهایی مانند آمریکا و استرالیا که جزء بزرگترین صادرکننده‌های محصولات کشاورزی هستند، برخی محصولات را از سایر کشورها وارد می‌کنند. در حال حاضر نتیجه بهره‌برداری بی‌رویه از اراضی؛ کسب رتبه اول یا دوم در فرسایش خاک و فرونشست زمین است! ببینید اگر بخواهیم مسائل را به شکل علمی پیش ببریم و مدیریت کنیم باید دستکم تا ۱/۵ میلیون هکتار از اراضی زیر کشت گندم آبی را از چرخه تولید خارج کنیم تا خود را احیا و تبدیل به مرتع شود. بررسی‌های استعداد اراضی می‌گوید این ۱/۵ میلیون هکتار، فاقد پتانسیل تولید گندم است. اما همانطور که اشاره کردم تحریم‌ها باعث شده تا نتوانیم در بخش خدمات و صنعت، اشتغال پایدار ایجاد کنیم و مجبوریم با فشار برمنابع طبیعی و محیط زیست اشتغال و اقتصاد را به سمت کشاورزی منحرف کنیم. در چنین شرایطی می‌توان به گزاره‌های فنی مانند راندمان و بهره‌وری پرداخت؟ خیلی بعید می‌دانم که با این ساختار، فعلا شاهد گشایشی در این بخش باشیم. قسمتی از مشکل نیز به خشکسالی مربوط می‌گردد. این موضوع را پیشتر در گفت‌وگو با «رسالت» مطرح کردم، اینکه «ممکن است نیستیم آب را برای تولید محصولاتی که کوچک‌ترین سهمی در تأمین کالری مردم ندارد، تخصیص بدهیم. براساس برآوردهای رسمی منتشرشده، در سال ۱۳۹۸ حجم آبی معادل ۴۶۹ میلیون مترمکعب از منابع آبی کشور برای تولید محصول غیرضروری‌ای نظیر هندوانه تخصیص یافت. آیا این اقدام با اصول و مبانی اولیه مدیریت منابع آبی در سرزمینی که رودهایش یکی پس از دیگری می‌خشکد دارای توجیه است؟ آیا همین حجم آب را نمی‌توان برای تولید محصولات کشاورزی با نیاز آبی کم، با مقاومت بالا نسبت به شوری خاک و برخوردار از ویژگی استراتژیک به کار برد؟» (۱) کشت محصولات آب‌بر، تبخیر بیش از ۳ برابری نسبت به متوسط جهانی و بارندگی کمتر از یک سوم متوسط جهانی و فرونشست زمین در تمامی استان‌های کشور، همه‌وهمه بیانگر شرایط سخت و سنگینی است که الزام اجرای برنامه سختگیرانه مدیریت منابع آب کشور را گوشزد می‌کنند. شما به‌عنوان روزنامه‌نگار تحقیق کنید ببینید چرا بین سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۱ بیش از ۷۵ هزار میلیارد تومان برای گسترش آبیاری تحت فشار از منابع مالی کشور هزینه شد تا راندمان افزایش یابد و بیلان منفی سفره‌های آب زیرزمینی کشور کاهش یابد ولی نه تنها راندمان بهبود نیافت که بیلان منفی از ۱۳- میلیارد به بالای ۱۴۵- میلیارد مترمکعب افزایش یافت و فرونشست زمین در حال بلعیدن این سرزمین است؟ پاسخ به این پرسش بی‌گمان می‌تواند برای ریل‌گذاری مسیر اثرگذار باشد.

پی نوشت:

۱- بخشی از گفت‌وگو با اعتماد آنلاین

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۰۲۴۰۰۷۸۳۴ - ۱۴۰۳/۱۱/۱۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمدرضا نیکبخت ثمرین به ش.ش ۲۸۰۴ کدملی ۰۴۹۱۴۱۶۳۱۸ صادره از شهری فرزند احمد در شدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۲۵/۷۶ مترمربع پلاک شماره ۵۵۸ فرعی از ۱۲۳ اصلی واقع در تهران بخش سوم ثبت ملک شهری خریداری به موجب (قولنامه عادی وباتوجه به کد ۹۷۷ مجموعه بخشنامه های ثبتی مورد ثبت صفحه ۷۱ دفتر ۵۰) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۲/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۲۶

م الف ۱۷۶۰

سیدمهدی لامعی

رئیس ثبت اسناد و املاک شهری

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۰۲۴۰۰۷۸۳۶ - ۱۴۰۳/۱۱/۱۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای عباد علیزاده خواجه ایو به ش.ش ۱۱۸۶ کدملی ۴۵۴۶۹۷۹۱۳۱ صادره از آبدان فرزند یدالله در شدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۴۰/۶۷ مترمربع پلاک شماره ۵۵۸ فرعی از ۱۲۳ اصلی واقع در تهران بخش سوم ثبت ملک شهری خریداری به موجب (قولنامه عادی و با توجه به کد ۹۷۷ مجموعه بخشنامه های ثبتی مورد ثبت صفحه ۷۱ دفتر ۵۰) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۲/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۲۶

م الف ۱۷۶۰

سیدمهدی لامعی

رئیس ثبت اسناد و املاک شهری

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۰۲۴۰۰۷۱۲۰ - ۱۴۰۳/۱۰/۲۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای عباد علیزاده خواجه ایو به ش.ش ۱۱۸۶ کدملی ۱۴۶۱۳۲۱۵۷۳ صادره از اردبیل فرزند لطیف در سه دانگ مشاع از شدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۲۳/۰۴ مترمربع پلاک شماره ۱۸۴ فرعی از ۱۱۴ اصلی واقع در تهران بخش سوم ثبت ملک شهری خریداری به موجب (قولنامه عادی ووکالتنامه ازورات مرحوم ماشاله ریحمی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱- شدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۲۰۸۳/۵۷ مترمربع به پلاک فرعی ۱۲۰۴ از ۴۹ اصلی بخش ۵ زنجان واقع در حوقین برابر ای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۷۰۰۴۰۰۵۲۲۰ مورخه ۱۴۰۳/۱۰/۲۰

۲- شدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۰۳/۴۰ مترمربع به پلاک فرعی ۱۲۰۵ از ۴۹ اصلی بخش ۵ زنجان واقع در حوقین برابر ای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۷۰۰۴۰۰۵۲۲۱ مورخه ۱۴۰۳/۱۰/۲۰

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۲/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۲۶

م الف ۱۷۶۷

علی غلامی

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ایجرود

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۰۲۴۰۰۷۸۳۶ - ۱۴۰۳/۱۱/۱۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قدرت بازیار به ش.ش ۲۰۸۷ کدملی ۴۵۴۶۹۷۹۱۳۱ صادره از آبدان فرزند یدالله در شدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۴۰/۶۷ مترمربع پلاک شماره ۵۵۸ فرعی از ۱۲۳ اصلی واقع در تهران بخش سوم ثبت ملک شهری خریداری به موجب (قولنامه عادی و با توجه به کد ۹۷۷ مجموعه بخشنامه های ثبتی مورد ثبت صفحه ۷۱ دفتر ۵۰) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۲/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۲۶

م الف ۱۷۶۰

سیدمهدی لامعی

رئیس ثبت اسناد و املاک شهری

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۰۲۴۰۰۷۰۲۹ - ۱۴۰۳/۱۰/۲۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای عباد علیزاده خواجه ایو به ش.ش ۱۱۸۶ کدملی ۱۴۶۱۳۲۱۵۷۳ صادره از اردبیل فرزند لطیف در سه دانگ مشاع از شدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن به مساحت ۲۳/۰۴ مترمربع پلاک شماره ۱۸۴ فرعی از ۱۱۴ اصلی واقع در تهران بخش سوم ثبت ملک شهری خریداری به موجب (قولنامه عادی ووکالتنامه ازورات مرحوم ماشاله ریحمی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۲/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۲۶

م الف ۱۷۶۷

سیدمهدی لامعی

رئیس ثبت اسناد و املاک شهری

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۰۲۱۰۰۹۸۵۹ مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهری تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سیدحسین موسوی فرزند سیدمظفر به ش.ش ۶ صادره از دماوند در قسمتی از شدانگ یک قطعه زمین دیمزار به مساحت ۹۲۶۲/۶۰ مترمربع مشاع از ۱۸۰۳۱۰/۴۰ مترمربع ششدانگ پلاک شماره ۱۳۰۵ فرعی مفروز از ۱۱۱۷ فرعی از ۱۰۷ اصلی واقع در سله بن فیروزکوه انتقالی مع الواسطه از عبادا له تیار محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور مالکانه مفروزی و بلامعارض متقاضیان پرونده های تشکیلی موضوع قانون مذکور را بر اساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرای ذیل تایید نموده است:

۱) آقای پرویز رحیمی آقباش فرزند عالی در شدانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۷۵ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقباش بخش ۸ سنجد حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۸۶۱/۷۸ مترمربع، از مالکیت اولیه علی رحیمی.

۲) آقای پرویز رحیمی آقباش فرزند عالی در شدانگ